

იმათდა ვინებიც ღმერთს უარობენ:

მე მრწამს არსში სრულიად გაუგებარი ღმერთი, რომელი შესაძლოა მხოლოდ ნაცნობი იყოს გავლით მისი თანა და დანა არსის ზებუნებრივად ერთ და გამოთქმშესაძლოდ განსხვავებული ენერგიებიდან; ზ, მე ვიცნობ მას; მაშინ კაცნო, რატომ გინდათ ჩაატოთ იგი შინადა დამძლევად შეზღუდულ და ნაკლულ გაგებასა დაცემულთა კაცთა?

ჩემი ღმერთი არის დაუსაბამო და მარადიული; მართ ყოვლისშემძლე სამ-წმიდა ღმერთი; მართ ცხოველი შემოქმედი; თქვენ, ო, კაცნო, რომელნი ხართ მაგრამ მიწა, იმსჯელებთ მასზე? როგორი ამპარტავან და ბრიყვული.

ჭეშმარიტად, გეუბნებით, თქვენი საძირკველი მძირავი ქვიშაა; ჰო, თქვენი საძირკველი მძირავი ქვიშაა; რამეთუ თუ ხართ არა ყოვლისმცოდნენი, როგორ შეგიძლიათ თქვათ, არის არა ღმერთი? ახლა, რომ იყოთ პატიოსანნი, იტყოდით, არ ვიცი; და მაშინ მე გეტყოდით, მოიძიე ღმერთი მთელი შენი გულით და თავმდაბლობით გულისა; მაგრამ, მე უნდა ვიმსჯელო აზროვნებამოკლებულ ხალხთან? გეუბნები, არამედ. თუ ხართ არა ყოვლისმცოდნენი, როგორ შეგიძლიათ თქვათ რა არის ნამდვილი ან ჭეშმარიტი ან კარგი? არ აღსარებთ, რომ ხართ უაზრო უმნიშვნელობო შემთხვევითობა? ვინ ხართ, რომ აღამაღლოთ თქვენი თავდებები, და ვინ ხართ, რომ მე უნდა გულვებელგყვით თქვენ? ეჰ..

ჰ, კაცნო, ხართ არა უმეცარნი ან/და ნახიბლულნი ან/და ფარისევლურნი? მიყვარხართ კვლავ, ო, წინააღმდეგობრივნო კაცნო, ღვთიური სიყვარულით; მოინანიეთ - არ იყოთ ძალღივით, რომელიც უბრუნდება მის ნარწყევს; უარყავით გადაგვარებულობა, მიირქმეთ მართრწმენა.

ყველა ქება მართ სამ-წმიდა ღმერთს, მართ წმიდა სამებას, განუყოფელსა და ერთარსს, მართ ერთ ჭეშმარიტ ღმერთს, მართ მამას და მართ ძეს და მართ სულიწმიდას, ვისიც მე ვარ მოწმე, ერთად მართ ღრუბელთან მოწმეთა. ამინ.

დამატებით ახსნა იმათთვის მიხედვით მამის მიღმა-ყოვლად-მყვარები-და-გამთვალისწინებელი სიბრძნისა: ყოვლადძვირფასო ბავშვო, რომელი უსწორდება შეუცვლელ კანონთ რომელთაც აქამდის დაკვირვებულვართ, ვითარმედ არარსებობამ ან ქაოსმა ან ნებისმიერმა თვით-იქმნას სრულყოფილ წესრიგში? თუ არამედ საკმარისად შემძლე ცნობიერებამ შექმნას სრულყოფილი წესრიგი? ინტელექტუალურად არაპატიოსანი იქნებოდა თქმად პირველი; და თუ თქმობთ, არამედ ორივე; რომელია დამძლევად უფრო სააღბათო?

და დაინახეთ თქვენი უაზროება: თუ იტყვით ცნობიერება როგორღაც წარმომავალია არაცნობიერებიდან, თქვენ ცნობიერებას საერთოდ უქმს ხდით. აქედან კვლავუფრო ყოველი პიროვნება რომელიც აღსარებს მამ, გულისხმობს რომ სისხლისაცადვრა, ანუ პოპულიციდი, არავითარი მნიშვნელობისაა; რამეთუ გარეშე კარგი ღმერთისა, ზნეობა არ არსებობს; არც უზენაესი სამართალი; და ყოველი პიროვნება რომელიც აღსარებს მამ, აღსარებს, რომ ყველაფერში, არის არა ღირებულება. და როგორც ვიმსჯელე, გარეშე ყოვლისმცოდნეობისა, ერთს არ შეუძლია დაიმტკიცოს საერთოდ ცოდნა; რამეთუ როგორ შეგიძლია იცოდე ხარ არა ხიბლში შენ უმეცრებაში? არამედ მხოლოდ მყარი მიწა, ძალს იყოს გამოცხადება

ყოველმცოდნე არსებისგან. და, ახლა, თუ კითხულობ, როგორ ვიცი შენი ღმერთია; მაშინ გეუბნები, არა რომ უნდა მიიღო ჩემი ღმერთი, არამედ მოიძიე ღმერთი მთელი შენი გულით და თავმდაბლობით გულისა; მოიძიე ჭეშმარიტება ნებიერებით მიიღო ჭეშმარიტება როგორც ჭეშმარიტება აცხადებს თვის თავს. და დაინახე, თუ შენი ცნობიერება წარმომავალია ცნობიერების, მაშინ შენი შემოქმედი აღემატება შენს გონებას.

საინტერესო დაკვირვება: ორი ნიუტრონი აქცევს წყალს ფიუჟენ საწვავად, და ხალხი კვლავ ბრმად ამბობს, რომ სამყარო არის შემთხვევითი. *{გადახედილი ბირთვული ინჟინერის მიერ ათწლეულზე ცოტა მეტი ხელობური გამოცდილებით ბირთვული ძალის ინდუსტრიაში}